Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Ieremia

(1 mai)

Materiale despre Sfântul prooroc Ieremia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-prooroci

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ieremia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ieremia

***

Sfântul prooroc Ieremia (1 mai):

https://www.academia.edu/42924023/Sf%C3%A2ntul_prooroc_Ieremia_1_mai_

https://archive.org/details/sf.-ieremia

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-ieremia

&&&

Troparul Sfântului prooroc Ieremia, glasul al 2-lea: A proorocului Tău, Doamne, Ieremia pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai înainte de a te zidi, te-ai sfinţit din pântecele maicii tale, după mai înainte dumnezeiască cunoştinţă; şi te-ai uns a fi prooroc neamurilor, strigând: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce are mai înainte cunoştinţa tuturor, mai înainte văzând mişcările cugetului tău, o Ieremia descoperitorule de cele dumnezeieşti, te-a făcut pe tine îndreptător poporului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepţeşte curăţindu-ţi vederea cugetului de necurăţiile trupului, te-ai arătat dorită mărturie adevărului, către Făcătorul tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca ceea ce mai presus de fire ai născut cu trup pe Cuvântul Tatălui, care S-a sălăşluit întru tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat stăpână tuturor făpturilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce …

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, Stăpâne, ai sfinţit pe proorocul Tău, mai înainte de naşterea lui, şi l-ai trimis îndreptător celor rătăciţi.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locuind în buzele tale harul Duhului, ca pe o făclie luminoasă, te-a arătat celor din întuneric.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mirul tău cel cu bună mireasmă, nesuferindu-l poporul lui Israel cel înnoroit, te-a închis pe tine în groapă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin tine Preacurată, Fiul lui Dumnezeu, Cel mai presus de fiinţă şi fără de început, a binevoit să Se împreune cu oamenii.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea luminată strălucirea Preasfântului şi Dumnezeiescului Duh, strălucind în inima ta, te-a făcut vrednic a lumina celor din întuneric.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te mai iertător decât toţi proorocii, prea fericite de Dumnezeu cuprinsule, învredniceşte-mă de iertare, pe mine care sunt întunecat de multe patimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce te-ai făcut mijlocitor strălucirii celei arătătoare şi dumnezeieşti, prin mijlocirea ta, împacă viforul vieţii mele cel cu multă tulburare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu aflând acum pe Israel cel iubit, i-a dat toată cunoştinţa ştiinţei, şi din tine Fecioară ne-a strălucit nouă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un fulger ai trimis pe prea sfinţitul Tău Ieremia proorocul, ca să Te vestească pe Tine, Hristoase, lumina celor din întuneric.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpânul tău cu mai înainte cunoştinţa Sa, la vremile cele căzute, săgeată aleasă ascunsă, în tolbă te-a arătat pe tine, Ieremia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având urechile cugetului curate, mărite prooroc, te-ai învrednicit a auzi Duhul când grăia către tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mare şi înfricoşătoare este taina Fecioarei, că printr-însa a aplecat ca o Maică pe Dumnezeu, care S-a arătat oamenilor pe pământ.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor...

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum ţi-ai lărgit gura sufletului, duhovniceşte din destul ai tras luminarea şi harul, purtătorule de Dumnezeu, şi îndestulându-te după împărtăşire, ai dat din strălucire tuturor celor ce au poftit, o proorocule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând că marea cea lumească se înalţă cu întreite valuri de supărări, ai poftit locuirile cele mai de jos, şi izvor curgător de lacrimi ca un râu, ca să plângi cu amar pe poporul tău cel vrăjmaş.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Moartea Mântuitorului ai însemnat prin taină, mai înainte grăitorule de cele dumnezeieşti. Căci poporul cel fără de lege al iudeilor, ca pe un miel a spânzurat pe lemn pe Hristos, începătorul vieţii şi Făcătorul de bine a toată făptura.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel născut din Tatăl fără de trup, mai înainte de veci, din tine Preacurată Se naşte în vreme cu trup, şi în umbra Lui toţi vom trăi, precum odinioară a proorocit Ieremia.

Irmosul: Adâncul păcatelor şi viforul greşelilor mă tulbură, şi întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă surpă pe mine. Ci-mi întinde şi mie mâna Ta cea tare ca lui Petru, o îndreptătorule şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Curăţindu-ţi cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, mărite mare prooroc şi mucenic Ieremia, ai primit de sus harul proorociei, şi la margini cu mare glas ai strigat: iată Dumnezeul nostru, şi nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se S-a arătat pe pământ.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăznire şi focul în rouă l-au prefăcut strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu proorocule, acum nu întru nădejdi, ci în faptă văzând împlinite proorociile tale strigi: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Organ dumnezeiesc te-ai arătat, ocârmuindu-te cu mâna Mângâietorului, grăind glasuri cereşti, şi cântând: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scriind tânguiri, o proorocule, nu ţi-ai împuţinat dumnezeiasca veselie, cu care împreună tu ai crescut din pruncie, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Intrând în pântecele Fecioarei precum bine ai voit, vrând să mântuieşti pe oameni, arătat ai învăţat pe prooroci această minune; binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cei ce s-au făcut...

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ceruri te-ai suit cu veselie, de Dumnezeu insuflate Ieremia, şi împreună cu cei fără de trup, umbli împrejurul scaunului Împăratului tuturor, strigând: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu lumina razei celei dumnezeieşti, şi primind ca o oglindă mult luminoasă strălucirile, le dăruieşti pe acestea celor ce le poftesc, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătându-te propovăduitor sfinţit al dreptei credinţe, prea lăudate, ai înfruntat slăbiciunea necredinţei, Ieremia, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dătătorul de viaţă din tine a primit fiinţa mea, şi o a curăţit pe dânsa de întinările cele mai dinainte, o, Maică a lui Dumnezeu. Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinam Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cei ce s-au făcut cu harul Tău biruitori tiranului şi văpăii, tinerii cei ce au păzit foarte poruncile Tale au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin lumina cea foarte curată te-ai amestecat cu strălucirea Dumnezeirii, căreia arătările le-ai dobândit, lămurit pe pământ, fericite.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajungând până la izvorul cel nepieritor al strălucirilor celor de acolo, de Dumnezeu însuflate, arătat ai câştigat sfârşitul cel dorit de tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe toţi cei ce laudă pomenirea ta, prea fericite Ieremia, învredniceşte-i a se lumina cu raza cea purtătoare de lumină, de care acum te îndulceşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cei ce suntem încredinţaţi de prea curată naşterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, te rugăm să ne izbăvim de primejdii.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, cei mântuiţi prin tine, cu Cetele cele fără de trupuri slăvindu-te pe tine.

Sedelna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Poporul cel fără de lege, nevrând să primească mirosul dumnezeieştii cunoştinţe, te-a supus în noroi, pe tine care întăreai legile Mele drepte, înţelepte. Care ducându-se în robie silnică de barbarii cei fără de Dumnezeu, l-ai plâns prooroc fericit.

***

Sfântul prooroc Ieremia a fost din Anatot, cetatea preoţilor, în partea lui Veniamin, cetate departe de Ierusalim ca la trei mile, născut după tată, Helchie, mai marele preot. El a fost ales şi sfinţit prooroc din pântecele maicii sale, precum însuşi Domnul i-a prezis despre aceasta: ***Mai înainte de a te zămisli în pântece te-am cunoscut şi mai înainte de a ieşi tu din coapse te-am sfinţit şi te-am pus prooroc între neamuri.***

Sfântul Ieremia, după mărturia Sfântului Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, a fost feciorelnic în toată vremea vieţii sale şi trimis de Dumnezeu preot, învăţător şi prooroc.

El a început a prooroci din vârsta copilărească, precum este arătat în capitolul întâi al cărţii lui, unde zice către Dumnezeu: ***Stăpâne Doamne, iată, nu ştiu să grăiesc, căci eu sunt prunc.*** Iar Domnul, dând prunciei lui înţelegerea bărbatului celui desăvârşit, a zis către dânsul: ***Nu zice că prunc sunt eu, căci către toţi la care te voi trimite vei merge şi vei grăi toate câte voi porunci ţie. Nu te teme de faţa lor, căci Eu sunt cu tine ca să te izbăvesc.***

Acestea zicându-i Domnul, a atins cu mâna Sa gura lui Ieremia şi a zis: ***Iată, am dat cuvintele Mele în gura ta. Iată, te-am pus astăzi peste neamuri, peste împăraţi, ca să dezrădăcinezi, să strici, să risipeşti şi să biciuieşti păcatele cele de moarte şi fărădelegile poporului, şi iarăşi să zideşti şi să propovăduieşti pocăinţa şi întoarcerea spre viaţă.*** Acest cuvânt al Domnului către Ieremia a fost în zilele lui Iosie, împăratul Iudeii, în anul al 13-lea al împărăţiei lui.

Pe vremea aceea Sfântul Ieremia era de 15 ani, şi într-un copil atât de tânăr a început darul lui Dumnezeu a lucra lucruri mari.
Într-acele vremuri, poporul iudeu, deşi slujea Dumnezeului Celui adevărat, Care l-a scos din Egipt, însă nu-I slujeau cu adevărat. Ci, răzvrătindu-se de neamurile cu care se amestecaseră şi cu ale căror obiceiuri se deprinseseră, cea mai mare parte din ei slujeau şi urâciunii idoleşti. Şi erau idoli stătători nu numai în jurul Ierusalimului, pe dealuri şi prin văi, ci chiar şi în Ierusalim, lângă biserica Domnului cea zidită de Solomon, cărora le aduceau jertfe ca şi lui Dumnezeu Cel adevărat.

Deci, ***mâniindu-se Domnul asupra acelui popor, îi gătea lui grabnică risipire şi pierdere, lucru pe care l-a arătat lui Ieremia prin toiagul cel de nuc şi prin căldarea care ardea dedesubt. Pentru că toiagul cel de nuc, însemna grabnica pedeapsă a lui Dumnezeu, că nu va întârzia Răsplătitorul cel drept a certa cu toiag fărădelegile şi nedreptăţile lor cu bătăi; iar căldarea care ardea dedesubt, însemna că cetatea Ierusalimului se va umple de sânge şi va fierbe cu tulburare, pierzându-se cu sabie şi cu foc de vrăjmaşii care erau să năvălească asupra ei.***
Domnul poruncea lui Ieremia, proorocul Său, să vestească poporului mânia lui Dumnezeu care venea asupra lor şi să-i sfătuiască spre pocăinţă.

Deci, Sfântul Ieremia a proorocit în zilele împăratului Iosie, precum s-a zis, şi în zilele lui Ioahaz, fiul lui, şi în zilele lui Sedechie, care a fost frate al lui Ioahaz şi al lui Ioachim şi fiu al lui Iosie. Şi a pătimit proorocul lui Dumnezeu multe de la oamenii săi care nu credeau cuvintelor lui; pentru că le spunea certările cele groaznice ale Domnului Savaot şi le propovăduia cuvintele lui Dumnezeu, stând în curtea bisericii. Şi, fiind dus înaintea împăratului şi a boierilor, le zicea tuturor cu îndrăzneală că de nu se vor pocăi şi nu se vor întoarce de la închinarea idolească, degrabă îi vor ajunge toate relele, care vor năvăli din părţile cele de la miazănoapte, rele care vor ajunge pe toţi cei ce locuiesc în pământul Iudeei.

Pentru aceasta zice Domnul: ***Chema-voi toate împărăţiile pământului de la miazănoapte şi vor veni şi-şi vor pune fiecare scaunul lor înaintea porţii Ierusalimului, peste toate zidirile din împrejurul lui şi peste toate cetăţile Iudeei.***

Aceia vor fi judecători şi muncitori ai iudeilor. Iar aceasta, pentru aceea le voi trimite asupra lor, de vreme ce M-au părăsit pe Mine şi au jertfit zeilor celor străini şi s-au închinat lucrurilor mâinilor lor. Ascultaţi cuvântul Domnului, casa lui Iacov şi toate seminţiile lui Israel. Acestea zice Domnul: "Ce fel de greşeală au aflat părinţii voştri în Mine, că s-au depărtat de Mine şi au umblat în urmele celor deşarte şi s-au făcut deşerţi? Căci Eu, voi aduce rele şi mare sfărâmare de la miazănoapte. În ziua aceea va pieri inima împăratului şi inimile domnilor, preoţii se vor spăimânta şi proorocii se vor minuna". Acestea şi alte multe cuvinte prooroceşti le grăia către popoare Sfântul Ieremia, care sunt scrise pe larg în cartea proorociei lui, şi s-au împlinit toate cele grăite.

Iar începutul durerilor şi al primejdiilor Ierusalimului a fost pe vremea împărăţiei lui Iosie, într-acest fel: S-a sculat Faraon Nehao, împăratul Egiptului, asupra împăratului Asiriei de la râul Eufratului. Iar de vreme ce calea lui era pe lângă hotarele iudeilor, Iosie, împăratul Iudeei, adunându-şi oştile sale, a ieşit împotriva lui Nehao, împăratul Egiptului. Însă Nehao a trimis la dânsul solii săi, zicând: "Ce-mi este mie şi ţie împărate al Iudeei? Nu mă duc să mă ostăşesc împotriva ta, ci împotriva altuia, asupra căruia mi-a poruncit Dumnezeu să merg cu sârguinţă; iar tu încetează de a face împiedicare poruncii lui Dumnezeu, Cel ce este cu mine, ca să nu te ucidă şi pe tine". Dar Iosie, neascultând pe Nehao, a tăbărât asupra lui şi, făcând război în câmpul Maghedonului, care este în partea lui Manase, Iosie a fost rănit de săgetătorii lui Nehao. Fiind dus în Ierusalim a murit, şi l-au îngropat în mormântul părinţilor săi şi a plâns după Iosie tot Ierusalimul cu tânguire mare, pentru că era împărat foarte bun şi cinstitor de Dumnezeu.

Deci, Nehao, împăratul Egiptului, biruind puterea lui Iosie împăratul Iudeii, s-a dus asupra asirienilor. Iar în Ierusalim poporul a adus la împărăţie pe Ioahaz, fiul cel mai mic al lui Iosie. Şi a împărăţit el numai trei luni, cât a zăbovit Nehao egipteanul la război contra asirienilor. Deoarece, întorcându-se Nehao cu biruinţă, a luat în stăpânirea sa cetatea Ierusalimului şi tot pământul iudeilor şi al lui Israel; şi a îndepărtat de la împărăţia Iudeei pe Ioahaz, pe care îl alesese poporul. Iar în locul lui a pus împărat pe fratele cel mai mare al lui Ioahaz, cu numele Eliachim, schimbându-i numele în Ioachim. Pentru că era obiceiul împăraţilor biruitori, de a schimba numele împăratului celui biruit şi supus. Şi a pus Nehao dajdie asupra pământului iudeu şi al lui Israel, o sută talanţi de argint şi o sută talanţi de aur; iar pe Ioahaz cel depărtat de la împărăţie, l-a ferecat în obezi şi l-a dus în Egipt, unde a şi murit. ***Şi astfel, seminţia lui Avraam, poporul cel liber şi împărăţia cea vestită a Iudeei, a început a robi altui împărat şi a se împuţina de mâna tirănească, pentru păcatele cu care a mâniat şi a amărât pe Dumnezeu Cel preaînalt şi nu s-a pocăit prin cuvintele cele prooroceşti.***

La începutul împărăţiei lui Ioachim, fiul lui Iosie, a fost cuvântul acesta de la Domnul către Ieremia: ***Stai în curtea casei Domnului şi propovăduieşte tuturor iudeilor care intră să se închine în casa Domnului, toate cuvintele care ţi-am poruncit să le propovăduieşti lor şi să nu tăgăduieşti cuvântul. Aşa zice Domnul: De nu Mă veţi asculta pe Mine şi nu veţi umbla în legile Mele care le-am dat înaintea feţei voastre, în ascultarea cuvintelor slugilor mele, proorocilor pe care îi trimit la voi de dimineaţă, voi da casa aceasta ca Silom, cel pustiit pentru fărădelegile silomitenilor, şi cetatea aceasta o voi da în blestemul tuturor limbilor cele de pe tot pământul.***

Nişte cuvinte ca acestea, care se grăiau din gura lui Dumnezeu prin proorocul Ieremia, auzindu-le preoţii şi proorocii cei mincinoşi şi tot poporul, s-au umplut de mânie şi, prinzind pe Ieremia, strigau: "Cu moarte să moară cel ce prooroceşte unele ca acestea!" Auzind boierii iudeilor cuvintele acestea, s-au suit din casa împăratului în Casa Domnului. Şi au şezut înaintea uşilor porţii celei noi a Casei Domnului. Şi au zis preoţii şi proorocii cei mincinoşi către boieri şi către tot poporul: "Judecată de moarte se cuvine omului acesta, că a proorocit asupra cetăţii acesteia, precum aţi auzit cu urechile voastre".

Şi a zis Ieremia către toţi boierii şi către popor: "Domnul m-a trimis să proorocesc spre casa aceasta şi spre cetatea aceasta, toate cuvintele pe care le-aţi auzit. Şi acum să faceţi mai bune căile şi lucrurile voastre şi să ascultaţi glasul Domnului Dumnezeului vostru, că va uita Domnul de răutăţile pe care le-a grăit asupra voastră; şi, iată, eu sunt în mâinile voastre, faceţi cu mine orice vă place şi ce vi se pare că este mai bine. Însă, să cunoaşteţi că, de mă veţi ucide, voi singuri veţi aduce sânge nevinovat peste voi şi peste cetatea aceasta şi peste cei ce locuiesc într-însa, căci cu adevărat m-a trimis Domnul la voi să grăiesc în urechile voastre toate cuvintele acestea".

Atunci au zis boierii şi tot poporul către preoţi şi către proorocii cei mincinoşi: "Nu se cade omului acesta judecată de moarte, că în numele Domnului nostru a grăit nouă".

Şi unii din bărbaţii cei mai bătrâni ai acelui pământ s-au sculat şi au apărat prin cuvinte pe Ieremia proorocul, zicând către tot soborul: "Aduceţi-vă aminte că Miheea moratitul proorocea în zilele Iezechiei, împăratul Iudeei, şi a zis către tot poporul Iudeei: Aşa zice Domnul: Sionul se va ara ca o ţarină şi Ierusalimul va fi ca într-o cale netrecută, şi muntele casei va fi ca un desiş de dumbravă. Pentru aceste cuvinte, oare l-a omorât Iezechia împăratul şi tot poporul Iudeei? Nu s-a temut de Domnul; dar, de vreme ce s-a rugat feţii Domnului, a încetat Domnul cu

relele cele ce le grăise asupra lor, că şi noi am făcut răutăţi mari asupra sufletelor noastre. Deci, să ne pocăim de răutăţile noastre şi să nu ne îndemnăm spre uciderea acestui om nevinovat. Pentru că ce folos au avut de sângele cel nu de mult s-a vărsat al lui Urie, fiul lui Simeon din Cariatiarim, care a proorocit în numele Domnului pentru pământul acesta, asemenea precum prooroceşte şi Ieremia? Iar când împăratul şi boierii căutau să ucidă pe Urie, el, temându-se, a fugit în Egipt şi, trimiţând împăratul pe oamenii săi, l-au scos din Egipt şi l-au ucis cu sabia; pentru care pricină s-a mâniat poporul asupra împăratului şi asupra boierilor. Deci, aşa va fi când veţi ucide şi pe Ieremia".

Aceasta împărtăşind-o cei mai bătrâni, s-au făcut două tabere în sobor, pentru că unii căutau să ucidă pe Sfântul prooroc Ieremia, iar alţii îl socoteau nevinovat morţii. ***Însă ar fi biruit cu totul partea celor potrivnici şi ar fi ucis pe omul lui Dumnezeu, dacă nu l-ar fi apărat unul din boierii cei mari, cu numele Arhicam, fiul lui Safan, a cărui mână era tare, şi nu l-au dat pe Ieremia în mâinile ucigaşilor.***

Şi a făcut împăratul Ioachim vicleşug înaintea Domnului, după cum au făcut şi părinţii lui. Şi a fost iarăşi cuvântul Domnului către Ieremia, zicându-i: ***Mergi şi te pogoară în casa împăratului Iudeei, şi să grăieşti acolo cuvântul acesta: Ascultaţi cuvântul Domnului, împărate al Iudeii, cel ce şezi pe scaunul lui David, tu şi casa ta şi slugile tale şi tot poporul tău şi cel ce intră prin porţile acestea. Acestea zice Domnul: Faceţi judecată şi dreptate, şi izbăviţi cu putere pe cel strâmtorat din mâna celui ce-l năpăstuieşte; pe nemernic, pe sărman şi pe văduvă să nu-i scârbiţi şi să nu-i năpăstuiţi cu fărădelege şi sânge nevinovat să nu vărsaţi în locul acesta. Dacă veţi face cuvântul acesta, vor intra pe porţile casei acesteia împăraţii care şed pe scaunul lui David, cei ce şed în carete, călări pe cai, precum şi slugile şi poporul lor. Iar de nu veţi asculta cuvântul acesta, singur m-am jurat, că spre pustiire va fi această casă. Şi zice: Sfinţi vor fi acei oameni şi sfinte vor fi armele lor, care pe voi, păcătoşii, cei ce nu vă pocăiţi, vă vor tăia ca pe nişte lemne. Şi vor trece multe neamuri prin această pustiită cetate, care va zice către aproapele său: pentru ce a făcut aşa legea Domnului Dumnezeului lor şi s-au închinat zeilor străini. Iar pentru împăratul Iudeei, Ioachim, zice Domnul: cu îngroparea catârului se va îngropa şi, târându-se, se va arunca afară din porţile Ierusalimului!***

Nişte cuvinte ca acestea grăindu-le proorocul din gura lui Dumnezeu înaintea tuturor, a pornit spre mare mânie pe împărat şi pe toţi boierii. Şi l-ar fi ucis chiar atunci pe Sfântul Ieremia, dacă nu l-ar fi păzit purtarea de grijă a lui Dumnezeu,

spre descoperirea tainelor Domnului, celor ce vor să fie mai înainte. Deci, prinzându-l cu necinste şi ocară, l-au pus în temniţă în legături.

În acea vreme a venit Nabucodonosor cu puterea sa şi a înconjurat Ierusalimul şi a dat Domnul în mâinile lui pe Ioachim, împăratul Iudeei, în anul al treilea al împărăţiei lui. Deci, ***a luat Nabucodonosor pe Ioachim împreună cu oarecare din boieri de neam, între care şi pe Daniil, fiind încă copil tânăr, asemenea şi pe cei trei tineri şi o mare parte din cetăţenii Ierusalimului, ducându-i în Babilon, luând încă şi cele mai alese din vasele Casei lui Dumnezeu.*** Însă, nu după multă vreme, a liberat Nabucodonosor pe Ioachim, iarăşi la împărăţia sa din Ierusalim, făcându-l pe el birnic.

Şi a slujit Ioachim lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, trei ani, dându-i dajdie, precum mai înainte a slujit lui Faraon Nehao, împăratul Egiptului. Iar după acei trei ani, Ioachim a lepădat jugul robiei şi s-a împotrivit puterii lui Nabucodonosor. Mai înainte de a se întoarce Ioachim de la Nabucodonosor, s-a lepădat de dânsul şi s-a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, când şedea în legături, zicându-i: ***Ia o hârtie şi scrie într-însa toate cuvintele pe care le-am grăit către tine, asupra lui Israel şi asupra Iudeii, precum şi asupra tuturor neamurilor, din ziua când am grăit către tine, din zilele lui Iosie împăratul Iudeei şi până în ziua aceasta, doar va auzi casa Iudeei (adică seminţia iudeilor), toate relele pe care Eu am gândit să le fac lor, ca să se întoarcă de la calea lor cea rea, şi voi fi milostiv nedreptăţilor şi păcatelor lor.*** Şi a chemat Ieremia pe Baruh, fiul lui Nirie, ca să scrie cele grăite de dânsul, de vreme ce el singur, fiind închis într-un loc întunecos, nu putea să scrie; iar Baruh şedea afară lângă ferestrele temniţei şi scria cele spuse de prooroc.

Şi a scris Baruh pe hârtie toate cuvintele Domnului, cele ce le-a grăit prin Proorocul Ieremia. ***Şi a poruncit Ieremia lui Baruh, zicându-i: "Pe mine mă păzesc şi nu pot a ieşi de aici, ca să intru în Casa Domnului; deci, du-te tu şi citeşte cele ce ai scris din gura mea, adică cuvintele Domnului, în auzul poporului, în Casa Domnului, în zi de post şi în toată Iudeea; la cei care vin din cetăţile lor în biserică, să le citeşti, dacă va cădea rugăciunea lor înaintea feţei Domnului şi se vor întoarce de la calea lor cea rea; căci mare este mânia şi urgia Domnului, pe care a grăit-o asupra acestui popor".***

Şi a făcut Baruh, fiul lui Nirie, toate câte i-a spus Ieremia proorocul, de a citit cuvintele Domnului scrise în Casa Domnului, înaintea poporului. Acesta a fost în al cincilea an al împărăţiei lui Ioachim. Auzind boierii de aceasta, au chemat pe Baruh înaintea lor, şi au poruncit ca să le citească şi lor cartea aceea. După ce a

citit, se îndoiau şi l-au întrebat: "De unde ai scris cuvintele acestea?" Iar el le-a spus: "Din gura lui Ieremia". Atunci ei l-au sfătuit pe Baruh să se ascundă. Asemenea au poruncit ca şi pe Ieremia ce era în legături să-l ascundă undeva, pentru o vreme oarecare; iar ei, luând acea carte proorocească, s-au dus la împărat. Împăratul şedea tocmai atunci în casă, încălzindu-se la foc, fiindcă era luna a noua, adică noiembrie, şi deci era iarnă. Şi, citindu-se cartea aceea înaintea împăratului, nu s-a înfricoşat de cuvintele citite şi nici boierii care erau cu dânsul. După ce s-a citit o foaie sau două, s-a umplut împăratul de mânie, şi singur tăia foile citite şi le ardea în foc, până a ars întreaga carte; iar pe Baruh şi pe Ieremia a poruncit să-i caute ca să-i ucidă; dar Domnul i-a acoperit cu minunata Sa apărare.

După aceea, iarăşi s-a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, zicând: ***"Ia tu altă hârtie şi scrie tot ce era în cartea aceea, pe care a ars-o împăratul Ioachim, şi să adaugi pentru Ioachim, această proorocie: În curând va muri, iar trupul lui va fi lepădat la arşiţa zilei şi la gerul nopţii".*** Şi s-a scris altă carte de mâna lui Baruh, din gura lui Ieremia, în care s-au scris mai multe cuvinte decât în cea dintâi. Făcându-se aceasta fără de veste, au mers, cu voia lui Dumnezeu, cei trimişi de Nabucodonosor, cel cu încingere haldeiască, adică ostaşi uşori, cei cu încingere sirienească, cei cu încingere moavitenească şi cei cu încingere din fiii lui Amon, care, năvălind de năpraznă, au luat Ierusalimul fără de osteneală, fiind nepregătit de împotrivirea vrăjmaşilor. Şi, prinzind pe Ioachim, împăratul Iudeei, l-au ucis şi, târându-i trupul prin cetate, l-au aruncat câinilor şi fiarelor spre mâncare. Şi astfel s-a împlinit pentru dânsul proorocia Sfântului Ieremia, cel ce a zis: ***Că, cu îngroparea catârului se va îngropa şi, târându-se, se va arunca afară din porţile Ierusalimului.*** Şi iarăşi: ***Trupul lui cel mort se va arunca la arşiţa zilei şi la gerul nopţii. Iar oasele lui rămase de la mâncarea fiarelor, s-au îngropat de iudei în mormântul părinţilor lui.***

După moartea lui Ioachim, a fost uns la împărăţie Iehonie, fiul lui; dar şi acela a fost rău înaintea Domnului. Şi a proorocit şi pentru dânsul Sfântul Ieremia, că, cu toată casa se va da de către Domnul în mâinile lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, şi mai mult nu-şi va vedea pământul său. Lucru care s-a şi împlinit degrabă, pentru că, cu voia lui Dumnezeu, s-a luat în robie de împăratul Babilonului, el, maica şi feciorii lui, boierii şi servitorii. Într-acea vreme, o parte din ierusalimitenii cei puternici, au fost duşi în Babilon împreună cu împăratul Iehonie, ca la zece mii de bărbaţi, şi toţi meşterii s-au luat din Ierusalim. Încă şi vasele cele de aur făcute de Solomon au fost luate din biserica Domnului şi duse în Babilon. Iar în locul lui Iehonie a fost pus împărat de Nabucodonosor, Matan, unchiul lui Iehonie, care a fost frate al lui Ioahar şi Ioachim, fii ai lui Iosie, şi l-a numit pe el Sedechie.

Sedechie a împărăţit 11 ani, făcând tot vicleşugul înaintea ochilor Domnului, după cum au făcut şi cei ce au fost împăraţi mai înainte de el, pentru că şi-a învârtoşat cerbicea şi şi-a împietrit inima sa, ca să nu se întoarcă spre Domnul Dumnezeul lui Israel. Asemenea şi toţi cei slăviţi ai Iudeei, preoţii şi poporul pământului, au înmulţit a face călcare de lege cu urâciuni păgâneşti, întinând casa Domnului din Ierusalim cu pângăriciuni idoleşti şi n-au ascultat cuvintele Domnului cele grăite către dânşii prin gurile proorocilor; ci încă mai ales ocăra pe trimişii lui Dumnezeu şi defăima cuvintele Domnului, iar pe proorocii cei mincinoşi ai lor îi asculta; de aceea, mânia Domnului a fost asupra Ierusalimului şi a tot pământul Iudeei, până ce Domnul a lepădat de la faţa Sa pe poporul acela.

În acea vreme, Ierusalimul a fost dat desăvârşit risipirii şi pustiirii. Şi s-au început cele mai de pe urmă primejdii pentru Ierusalim, mai amare decât cele dintâi. Întărindu-se la împărăţie Sedechie, a voit să se lepede de Nabucodonosor, împăratul Babilonului, ca să nu-i slujească lui, nici să-i dea dajdie, pentru că asculta de sfatul împăraţilor de primprejur: al Edomului, al moabitenilor, al Tirului, al amoniţilor şi al Sidonului, care au fost mai întâi supuşi ai lui Nabucodonosor al Babilonului. După aceea, sfătuindu-se, au lepădat jugul lui şi au trimis şi la Sedechie, împăratul Iudeei în Ierusalim, sfătuindu-l ca să nu dea dajdie împăratului Babilonului, ci împreună cu dânşii să stea împotriva puterii Haldeei. Şi s-a plecat Sedechie la sfatul lor.

Iar Sfântul prooroc Ieremia, după porunca Domnului, şi-a făcut legături şi obezi de lemn şi, punându-le pe grumazul său, a stat înaintea împăratului Sedechie şi înaintea solilor împăraţilor celor mai sus pomeniţi şi a zis: ***"Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israel: Acum Eu am dat tot pământul acesta în mâinile lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, ca să-i fie robi lui, să-i slujească toate limbile fiului său şi fiului fiului său; iar partea aceea şi împărăţia şi câţi nu vor sluji împăratului Babilonului şi câţi nu-şi vor pleca grumajii lor înaintea împăratului Babilonului, cu sabia şi cu foamea îi voi tăia pe dânşii, până ce se vor sfârşi în mâinile lui. Iar voi nu ascultaţi pe proorocii voştri cei mincinoşi, nici pe cei ce vă vrăjesc şi văd visuri la voi, nici pe fermecătorii care vă grăiesc să nu slujiţi împăratului Babilonului; căci minciună vă proorocesc ei, ca să vă depărteze de la pământul vostru şi să vă surpe pe voi, şi aşa cu totul să pieriţi. Deci, nu-i ascultaţi pe ei, ci slujiţi împăratului Babilonului, ca să fiţi vii şi pământul vostru să nu se pustiască".***

Iar oarecare prooroc mincinos, cu numele Anania, a luat obezile de pe grumajii lui Ieremia şi le-a sfărâmat pe ele şi a zis înaintea ochilor a tot poporul: "Aşa zice Domnul: Aşa voi sfărâma jugul lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, iar

după doi ani de zile şi de pe grumajii tuturor limbilor". Şi a grăit către dânsul Ieremia: ***Tu ai sfărâmat obezile cele de lemn, iar Domnul grăieşte: Am pus jug de fier pe grumajii tuturor limbilor, ca să slujească lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului; iar tu ai făcut pe poporul acesta ca să nădăjduiască spre nedreptate. Pentru aceea, aşa zice Domnul: Iată, Eu te voi elibera pe tine de pe faţa pământului, şi în acest an vei muri; căci asupra Domnului Dumnezeu ai grăit!*** Şi a murit Anania, proorocul cel mincinos, într-acel an, în luna a şaptea.

Aceasta văzând-o Sedechie împăratul, s-a spăimântat şi n-a îndrăznit atunci să se lepede de împăratul Babilonului. Dar mai pe urmă, ascultând de sfatul lui Faraon, împăratul Egiptului, s-a lepădat cu totul de Nabucodonosor şi s-a împotrivit lui, neascultând de sfatul proorocului Ieremia, care îi grăia cele de folos lui şi poporului său. Iar în vremile acelea, Sfântul prooroc Ieremia a scris în taină la Babilon, către poporul ce era în robie, vestindu-le lor că au să petreacă 70 de ani; iar după trecerea celor 70 de ani, are să-i cerceteze pe ei Domnul şi să-i întoarcă la Ierusalim, sfătuindu-i pe ei să-şi zidească acolo case, să-şi sădească grădini şi pe fiii lor să-i însoare, ca să se înmulţească şi să nu se împuţineze în robie. Încă îi mai sfătuia pe ei ca să nu asculte de proorocii cei mincinoşi, care erau între dânşii şi le făgăduiau lor cu minciună, grabnică libertate. Ci să se roage lui Dumnezeu pentru împăratul Nabucodonosor, că întru pacea lui să aibă odihnă şi să petreacă fără de tulburare până la împlinirea celor 70 de ani, care li s-au hotărât lor de Dumnezeu.

Această scrisoare a lui, citind-o în Babilon proorocii cei mincinoşi, care erau între iudei, s-au umplut de mânie şi au scris la Ierusalim către preoţii cei mari, ca să oprească pe Ieremia de a le mai prooroci şi de a le mai scrie, şi încă să-l pună pe el la închisoare şi în obezi, ca să nu tulbure poporul cu scrisorile lui, înfricoşându-i pe ei cu acea lungă şedere în robie. ***Însă proorocul lui Dumnezeu, fiind certat şi ferecat în legături, nu înceta a le propovădui cuvintele lui Dumnezeu cu netăcută gură, spunându-le că, pe cei mutaţi în Babilon, are să-i cerceteze Domnul cu mila Sa, iar pe cei rămaşi în Ierusalim, are să-i piardă cu dreapta Sa mânie. Pentru că voi trimite asupra lor - zice Domnul - sabie, foamete şi omor, şi-i voi pune pe ei ca pe nişte smochine proaste, pe care nu este cu putinţă a le mânca nimeni şi-i voi sfărâma pe ei cu sabia, cu foametea şi cu omorul, şi-i voi da pe ei întru pierzare tuturor împăraţilor pământului, întru blestem, întru mirare, spre râs şi spre batjocură la toate limbile, către care i-am lepădat pe ei; căci n-au ascultat cuvintele Mele.***

Lângă Ierusalim era valea fiilor lui Enoh, care se numea Tafet. Într-acea vale poporul junghia pe fiii săi şi pe fiicele sale, spre jertfa idolului Moloh (noroc), şi le ardea trupurile lor. Şi, când se săvârşea acea junghiere fără de Dumnezeu şi acea

jertfă nelegiuită a pruncilor nevinovaţi, atunci trâmbiţele şi timpanele sunau, ca să nu se audă de către părinţi durerea şi ţipetele copiilor celor junghiaţi.

Un păcat greu ca acesta, văzându-l şi ocărându-l proorocul lui Dumnezeu, Ieremia, a luat în mână un vas de lut ars, după cuvântul Domnului şi, mergând la Tafet, a strigat, zicând: ***Ascultaţi cuvântul Domnului, împăraţii şi bărbaţii Iudeei, locuitorii Ierusalimului şi cei ce intraţi prin porţile acestea. Acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu voi aduce rele asupra locului acestuia, de vreme ce M-a părăsit poporul acesta şi străin a făcut locul acesta şi a jertfit zeilor celor străini, pe care nu i-au ştiut ei şi părinţii lor. Şi împăraţii Iudeei au umplut locul acesta de sângele celor nevinovaţi şi au zidit cele înalte lui Baal, spre arderea cu foc a fiilor săi şi spre arderea de tot a lui Baal. Pentru aceasta vor veni zile - zice Domnul - că nu se va mai numi locul acesta cădere şi loc de morminte ale fiilor lui Enoh, ci loc de multe morminte ale junghierii. Căci, aici se va junghia mulţimea iudeilor cu sabia vrăjmaşilor lor. Şi voi da trupurile lor spre mâncarea păsărilor cerului şi fiarelor pământului şi voi pune cetatea aceasta spre risipire şi spre plângere, tuturor celor ce vor trece, minunându-se de ea, şi vor plânge pentru toată rana lor. Vor mânca trupurile fiilor şi ale fiicelor sale şi fiecare va mânca trupul aproapelui său, în înconjurarea şi în strâmtorarea în care îi vor înghesui vrăjmaşii lor, care vor căuta sufletele lor.*** Aceste cuvinte înfricoşătoare de la Dumnezeu, spunându-le proorocul către popor, a lovit de pământ vasul cel de lut şi l-a sfărâmat în faţa tuturor şi a zis: ***Acestea grăieşte Domnul puterilor: Astfel voi sfărâma pe poporul acesta şi cetatea aceasta, precum se sfărâmă acest vas de lut, care de acum nu va mai putea să se mai tămăduiască.***

Auzind acestea Pashor, fiul preotului Emer, care era pus povăţuitor în Casa Domnului, a lovit pe Sfântul Ieremia proorocul şi l-a aruncat în obezile cele ce erau la porţile cele de sus ale lui Veniamin, în Casa Domnului. Şi a zis Sfântul prooroc Ieremia lui Pashor: ***Acestea grăieşte Domnul: Ochii tăi vor vedea, cum pe tine şi pe toată Iudeea o voi da în mâinile împăratului Babilonului, îi vor duce la Babilon şi-i vor ucide cu săbiile, şi voi da toată puterea cetăţii acesteia, toate ostenelile ei şi toate vistieriile împăratului Iudeei le voi da în mâinile vrăjmaşilor, îi vor răpi, îi vor lua şi-i vor duce în Babilon. Iar tu, Pashore, şi toţi locuitorii casei tale, vă veţi duce în robie şi, mergând în Babilon, acolo vei muri şi acolo te vei îngropa împreună cu toţi prietenii tăi, cărora le-ai proorocit minciuna.***

Şi s-a împlinit degrab acea proorocie a Sfântului Ieremia, căci întru al nouălea an al împărăţiei lui Sedechie, a mers Nabucodonosor, împăratul Babilonului, cu toată puterea lui asupra Ierusalimului, l-a înconjurat din toate părţile, a săpat împrejurul

cetăţii şanţuri, şi a fost Ierusalimul în mare primejdie, pentru că se întărise foamete mare în cetate. Iar proorocul lui Dumnezeu, Ieremia, zicea către împăratul Sedechie şi către tot poporul: ***Cu dare se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului, o va lua şi cu foc o va arde; iar tu, împărate, nu vei scăpa din mâinile lui, ci vei fi prins, în mâinile lui vei cădea şi în Babilon vei fi dus. Şi sfătuia proorocul pe împărat: "Să se dea de bunăvoie lui Nabucodonosor, ca să nu se risipească desăvârşit Ierusalimul şi să piară împărăţia iudeilor".***

Iar preoţii şi proorocii strigau către împăratul să nu asculte pe Ieremia, zicând că Ieremia a înnebunit. Iar Nabucodonosor, ostăşindu-se asupra cetăţii, a auzit că Faraon, împăratul Egiptului vine cu puterea sa în ajutorul lui Sedechie, împăratul Iudeei, ca să elibereze cetatea Ierusalimului de înconjurarea haldeilor. Deci, s-a dus Nabucodonosor împotriva lui Faraon, depărtându-se o vreme oarecare de cetate. Iar locuitorii Ierusalimului, văzând că Nabucodonosor se duce de la cetate, au socotit că se întoarce la Babilon, neputând să ia cetatea, şi batjocoreau proorocia lui Ieremia, căci nu s-a împlinit, şi ziceau că Nabucodonosor a luat-o la fugă, neputând să-i biruiască; însă Ieremia se întărea, zicând că Ierusalimul se va lua de la haldei şi împăratul se va duce la Babilon.

După ce s-a depărtat oastea haldeilor de Ierusalim şi popoarele au ieşit din împresurarea aceea la cetăţile şi la satele lor, Ieremia şi-a pus şaua pe catârul său, vrând să se ducă în patria sa, care era în partea lui Veniamin, la cetatea Anatot, nu departe de Ierusalim, pentru că acolo avea averile sale. Şi, când a fost la porţile cetăţii, care se numeau ale lui Veniamin, străjerul porţilor acelora, numit cu numele Saruia, nepotul mincinosului prooroc Anania, căruia Ieremia îi proorocise grabnică moarte, acel Saruia, vrăjmăşuind pe Ieremia pentru unchiul său şi văzând pe Ieremia că ieşea din cetate, l-a oprit, zicându-i: "Tu fugi la haldei?"

Ieremia a răspuns: "Minţi, căci nu mă duc la haldei, ci la cetatea mea, unde îmi este averea".

Iar acela, neascultând cuvintele lui Ieremia, l-a luat şi cu sila l-a dus la boieri, spunându-le că l-a prins fugind la haldei. Deci, boierii, mâniindu-se asupra lui Ieremia, l-au bătut şi l-au aruncat în temniţă; însă iarăşi l-au scos afară.

În acea vreme, Nabucodonosor, împăratul Babilonului, biruind şi gonind pe Faraon, împăratul Egiptului, care venise în ajutorul lui Sedechie, s-a întors degrabă cu toată puterea sa, iarăşi la Ierusalim, l-a înconjurat şi-l bătea tare. Şi a fost Ierusalimul în înconjurarea haldeilor până la al 11-lea an al împărăţiei lui Sedechie.

Atunci, Ieremia, iarăşi a sfătuit pe popoare la pocăinţă şi le arăta că se împlinise proorocia lui; căci acum a venit pedeapsa cea mai înainte gătită de Dumnezeu, pentru nepocăinţa şi împietrirea oamenilor celor păcătoşi, şi le da sfat folositor, ca să se supună haldeilor, zicând: ***"Astfel socoteşte Domnul: Cel ce şade în această cetate, va muri de sabie, de foamete şi de omor; iar cel ce se va supune haldeilor, va fi viu".*** Boierii ziceau împăratului: "Să moară omul acesta, căci el slăbeşte mâinile bărbaţilor, care se ostăşesc, fiind rămaşi în cetate şi mâinile a tot norodul".

Zicând ei către împărat cuvântul acesta, arată că acest om nu propovăduieşte pacea acestui popor, ci numai cele rele. Împăratul Sedechie le-a răspuns: "Iată, el este în mâinile voastre, faceţi cu el ce voiţi".

Deci, au luat pe Ieremia şi l-au aruncat în groapa lui Melhis, fiul împăratului, care era într-o casă întunecoasă; şi l-au spânzurat pe el cu funii în groapa aceea, ca să moară acolo; iar în groapă nu era apă, ci noroi. Şi a pătimit proorocul lui Dumnezeu fără vină, şezând în acel noroi până la grumaz, încât puţin a fost de n-a murit.

Atunci era la curtea împărătească un oarecare bătrân, cu numele Avdemeleh, de neam arab, care, auzind că Ieremia este aruncat în groapă la moarte, a zis împăratului: "Rău ai făcut ceea ce ai făcut, ucigând pe omul acesta".

Atunci împăratul a poruncit lui Avdemeleh să scoată afară din groapă pe Ieremia; apoi l-a chemat la el şi l-a întrebat, de o parte, dacă sunt adevărate cele proorocite de dânsul. ***Şi a grăit proorocul către împărat: "De-ţi voi spune adevărul, mă vei omorî; iar de te voi sfătui, nu mă vei asculta".*** Atunci împăratul s-a jurat că nu-l va omorî.

Deci, i-a grăit proorocul: ***Aşa zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei ieşi cu smerenie la voievozii împăratului Babilonului, sufletul tău va fi viu şi cetatea aceasta nu se va arde cu foc şi vei fi viu tu şi casa ta; iar de nu vei ieşi la domnii împăratului Babilonului, cetatea aceasta va cădea în mâinile haldeilor, pe care o vor arde cu foc, iar tu şi femeile tale nu veţi scăpa din mâinile lor, iar pe copii îi vor duce în robie.***

Auzind împăratul acestea din gura proorocului, nu i-a ascultat sfatul cel bun, şi l-a aruncat în temniţă, în care a petrecut Sfântul Ieremia, până ce s-a luat Ierusalimul de haldei, care s-a întâmplat în al 11-lea an al împărăţiei lui Sedechie.

Şi atât de mare era foametea în cetate, încât oamenii îşi mâncau copiii lor şi trupurile unul altuia. Deci poporul, slăbind foarte mult şi zidurile cetăţii fiind sfărâmate de puterea haldeilor, ostaşii care erau în cetate au deschis noaptea porţile cetăţii din grădina împărătească şi au ieşit din cetate, fugind împreună cu împăratul lor, Sedechie, pe o cale ce ducea în pustie. Haldeii care erau împrejurul cetăţii, simţind aceasta, au izgonit din urmă pe împărat şi l-au ajuns în câmpul Ierihonului. Aici toată oastea care era lângă dânsul l-a lăsat şi a fugit care pe unde a putut. Iar haldeii, prinzând pe Sedechie împăratul Iudeei, l-au dus la Nabucodonosor, împăratul Babilonului, în Revlat. Aici, împăratul Babilonului a ucis pe fiii lui Sedechie înaintea ochilor lui şi pe toţi puternicii prinşi cu dânsul i-a omorât; iar lui Sedechie, după ce i-a scos ochii, l-a ferecat în obezi de fier şi l-a dus în Babilon.

Navuzardan, cel mai mare voievod al puterilor haldeieşti, cu ceilalţi voievozi şi cu mulţimea de ostaşi, au dărâmat zidurile Ierusalimului şi l-au umplut de sânge, pierzând cu sabie şi cu foc cea mai frumoasă şi cea mai strălucită cetate a scaunului împăraţilor Iudeei. Şi, ***voievodul Navuzardan avea poruncă de la împăratul Nabucodonosor, pentru Proorocul Ieremia, ca să-l păzească viu şi nevătămat, căci îi zisese: "Să-l iei şi să-l ai sub ochii tăi şi să nu-i faci nici un rău; ci, ceea ce va pofti să-i faci lui". Căci auzise Nabucodonosor de Sfântul Ieremia, de proorocia lui şi de sfatul ce l-a dat lui Sedechie, ca fără război să se predea puterii haldeieşti; de aceea, a dat poruncă aceasta voievodului său, Navuzardan. Şi a fost scos din temniţă Sfântul prooroc cu mâinile ostaşilor haldeieşti, dezlegat din legături, cinstit cu cinste şi dăruit cu libertate.***

Deci, proorocul Ieremia, având libertate şi îndrăzneală de la voievodul Navuzardan, a început îndată a se îngriji pentru sfinţenia lui Dumnezeu şi pentru prea înalta podoabă şi slavă a tuturor seminţiilor lui Israel, adică pentru chivotul Legii, ca să nu se sfărâme de cei de altă seminţie şi astfel să se necinstească slava lui Dumnezeu. El a cerut voie de la voievodul care dărâma Ierusalimul să nu-l oprească de a lua sfinţenia Dumnezeului lui Israel mai înainte de dărâmarea bisericii, ca să nu se jefuiască şi să se ardă. Şi, aflând el pe oarecare preoţi şi leviţi scăpaţi de sabie, i-a luat cu sine şi, umblând cu dânşii fără temere printre haldei, au mers cu sârguinţă în biserică şi au luat mai întâi din focul altarului, care o singură dată s-a pogorât din cer spre jertfe, în zilele lui Moise şi ale lui Aaron, şi de atunci se păzea nestins în altar. Pentru că era poruncă de la Dumnezeu, ca preoţii să adauge totdeauna lemne pe focul acela în altar, ca niciodată să nu se stingă. Luând Ieremia dintr-acel foc, l-a ascuns într-o fântână fără de apă şi, având mare credinţă, a proorocit că focul acela chiar de se va stinge la o vreme, prefăcându-se prin minune în altă stihie, însă la vremea sa, întorcându-se iar în singura sa stihie se va aprinde.

Acest lucru s-a întâmplat după întoarcerea din Babilon a poporului lui Israel, în vremea înnoirii bisericii şi în zilele lui Neemia, după mulţi ani de la sfârşitul Sfântului prooroc Ieremia. Iar el, ascunzând focul acela în puţ, l-a închis şi l-a făcut neştiut de nimeni. Apoi, după punerea la păstrare a focului altarului, a luat cortul şi chivotul Legii şi cele dintr-însul şi le-a ţinut la sine, până ce s-a liniştit tulburarea de război ce a fost în cetate, când se risipea şi se ardea de haldei.

După luarea cortului şi a chivotului din biserica Domnului, voievodul Navuzardan a jefuit îndată toate celelalte vase de aur şi de argint ce erau în biserică şi a sfărâmat toată arama şi a luat-o la Babilon. Apoi a ars şi a dărâmat acea prea frumoasă biserică, zidită de Solomon cu multă înţelepciune. Asemenea şi palatele împărăteşti şi toate casele cele frumoase ale Ierusalimului, cum şi bisericile cele mari le-a dat pradă focului şi risipirii; iar zidurile cetăţii le-a săpat împrejur puterea cea haldeiască şi le-a asemănat cu pământul. Atunci mulţimea fără de număr a poporului iudeilor, a căzut în ascuţişul sabiei; dar, mai ales în valea Tafet, cea zisă mai sus, în care poporul îşi jertfea diavolilor, cândva, pe fiii şi pe fiicele lor. Acolo au mâncat armele cea mai mare mulţime de bărbaţi, de femei şi de copii, fără cruţare şi fără milă, încât s-a împlinit proorocia grăită de Ieremia, că nu se va mai chema locul acesta cădere şi loc de morminte ale fiilor lui Enon, ci loc de morminte al junghierii, pentru că acolo aproape s-a junghiat tot poporul Ierusalimului; iar pe cei ce scăpaseră de sabie, i-au dus în robie, lăsând numai din săracii acelui pământ, ca să păzească viile şi grădinile.

Voievodul Navuzardan, ieşind din Ierusalimul cel risipit, încărcat cu multe dobânzi şi prăzi, după porunca împăratului Nabucodonosor, a pus stăpânitor asupra pământului cel pustiit al iudeilor, pe Godolia, fiul lui Ahicam, cel care a izbăvit pe Ieremia din mâinile celor ce voiau să-l omoare. Iar către Ieremia a zis: "Dacă îţi este bine, să mergi împreună cu mine în Babilon şi voi pune ochii mei spre tine; iar de nu, rămâi aici. Iată, tot pământul este înaintea feţei tale, şi ce pofteşti şi ori unde voieşti, acolo să mergi. Să te duci şi să te întorci la Godolia, pe care l-a pus împăratul Babilonului în pământul Iudeei şi să trăieşti cu dânsul în poporul tău cel ce a rămas acolo". Şi voievodul i-a dat lui Ieremia hrană, daruri şi libertate.

Sfântul prooroc Ieremia, luând cortul, Chivotul Legii şi cele dintr-însul, împreună cu cei ce urmau după dânsul, preoţi şi leviţi, le-au pus în muntele acela în care, odinioară, suindu-se Sfântul prooroc Moise, a văzut pământul făgăduinţei şi acolo a murit şi s-a îngropat. În acel munte Sfântul Ieremia a aflat o peşteră, în care a pus Chivotul, astupând uşa cu pietre şi pecetluind-o cu numele lui Dumnezeu, scriind şi însemnând cu degetul slovele în piatră, ca şi cu un condei de fier, pentru că piatra cea tare, la degetul lui cel ce scria, s-a făcut

moale ca ceara; iar după scriere s-a întors la tăria ei şi s-a făcut ca o scobire de fier acel loc, care este în pustiu între doi munţi şi în care zac îngropaţi Moise şi Aaron. Şi a zis Ieremia către cei ce erau de faţă: "S-a dus Domnul din Sion la cer şi iarăşi Se va întoarce cu putere; şi va fi semnul venirii Lui, când se vor închina lemnului toate limbile". Şi a mai zis: Chivotul acela nimeni nu-l va putea scoate din locul acela, fără numai Moise proorocul cel ales al lui Dumnezeu. Şi pe tăbliţele cele din chivot, nimeni din preoţi sau din prooroci nu le va scoate, fără Aaron cel plăcut lui Dumnezeu. Iar în ziua Învierii va ieşi sicriul din piatra cea pecetluită şi se va aşeza pe muntele Sionului, şi toţi sfinţii se vor aduna la dânsul, aşteptând pe Domnul, ca să-i scape de vrăjmaşul, cel ce vrea să-i omoare".

Acestea grăindu-le sfântul prooroc către preoţi şi leviţi, un nor a acoperit deodată acea peşteră astupată şi nimeni nu putea să citească numele lui Dumnezeu, care era însemnat pe piatră de degetul lui Ieremia, nici nu putea să cunoască sau să afle acel loc. Căci oarecare din cei ce veniseră după dânşii s-au apropiat şi, vrând să însemneze locul acela şi calea către el, n-au putut să-l afle nicidecum.

Înţelegând acestea proorocul, a zis către dânşii: ***Neştiut va fi locul acesta, până când Dumnezeu va aduna soboarele popoarelor şi le va fi milostiv. Atunci le va arăta aceasta şi se va ivi slava Domnului la vederea tuturor şi va fi nor, precum i s-a arătat şi lui Moise. Nimeni nu ştie nici în ziua de astăzi peştera aceea şi nu va fi ştiut de nimeni până la sfârşit. Acea peşteră este acoperită cu nor luminos ca focul, după chipul slavei celei dintâi, care era în locaşul mărturiei, pentru că nu va înceta slava lui Dumnezeu de la legea sa.***

Deci, după ce Ieremia a ascuns Chivotul lui Dumnezeu, iudeii n-au mai avut slava aceea ca odinioară, deşi după şapte ani au înnoit biserica lui Solomon. Şi, fiind lipsiţi de Chivotul Domnului, au făcut alt chivot de aur, după asemănarea celui făcut de Moise, şi cu toate cele ce era în chivotul cel dintâi. Însă, nu era într-însul o putere făcătoare de minuni şi o slavă ca aceea a lui Dumnezeu, strălucind precum era la cel dintâi. ***Focul ceresc pe care Sfântul Ieremia şi preoţii cei ce au fost împreună cu dânsul, îl ascunsese în puţul cel fără apă, s-a aflat de alţi preoţi, de care am pomenit mai sus, după ce au trecut mulţi ani de la sfârşitul Sfântului prooroc Ieremia.***

După ce Sfântul Ieremia a ascuns chivotul Domnului, a mers la Godolia în cetatea Masifat, fiindcă acolo începuse poporul a petrece în locul Ierusalimului. Acolo a şezut între poporul său, care rămăsese pe pământ, plângând pentru dărâmarea şi pustiirea Ierusalimului, cu plângere nemângâiată, precum arată Cartea Plângerii

lui. Şi, stăpânind Godolia peste Iudeea cea pustiită, Ismail, fiul lui Natanie, fiind de neam împărătesc, poftea acea stăpânire pentru dânsul. El, adunând nişte bărbaţi voinici, a mers la dânsul în Masifat, din dragostea ce avea pentru el, şi l-a primit Godolia cu cinste, neştiind vicleşugul şi gândul lui cel rău, şi au făcut ospăţ pentru dânşii. Iar după ce s-a înserat, s-au sculat Ismail şi cei zece bărbaţi ce erau cu dânsul şi au ucis pe Godolia, pe toţi iudeii şi pe toţi haldeii şi ostaşii ce erau lingă dânsul, năvălind noaptea prin cetate şi omorând pe cei ce dormeau.
Auzind de acestea voievodul Ioanan, fiul lui Caris, şi ceilalţi bărbaţi vestiţi ai iudeilor, care petreceau prin sate, s-au adunat, şi, împreunându-şi oştile lor, au mers cu război asupra lui Ismail şi s-au bătut cu dânsul la Gavaon, biruindu-l; şi a scăpat Ismail abia cu opt bărbaţi, la fiii lui Amun.

După biruirea şi izgonirea lui Ismail s-au sfătuit oamenii cei din Iudeea împreună cu Ioanan, ca să nu şadă în pământul Iudeei, ci să se ducă în Egipt, fugind de la faţa haldeilor, deoarece se temeau de mânia împăratului Babilonului pentru moartea lui Godolia, socotind că, dacă va auzi împăratul de uciderea lui, îndată va trimite oaste, ca să piardă rămăşiţele lui Israel. Deci, se gătea împreună tot poporul de calea spre Egipt, din care nu s-a scos decât cu mâna lui Dumnezeu cea tare şi cu braţul Lui cel înalt. Mai întâi au mers la Sfântul prooroc Ieremia, cu tot poporul de la mare până la mic, şi i-au zis lui: "Să cadă rugăciunea noastră înaintea feţei tale, ci roagă-te pentru noi către Domnul Dumnezeul tău, că am rămas puţini din mulţi ce eram, precum ochii tăi ne văd. Şi să ne spună nouă Domnul Dumnezeul tău, calea în care vom merge şi cuvântul pe care-l vom face".

Şi le-a spus lor proorocul Ieremia: "Am auzit şi mă voi ruga pentru voi Domnului Dumnezeului nostru, după cuvintele voastre; iar cuvântul pe care îl va răspunde Domnul, îl voi spune vouă şi nu voi tăinui de voi acel cuvânt. Dar, dacă voi nu veţi voi să ascultaţi poruncile Domnului?"

Iar aceia au zis către Ieremia: "Să fie Domnul între noi martor drept şi credincios, că, după cuvântul pe care îl va trimite nouă, aşa vom face, fie bun, fie rău. Glasul Domnului nostru, la care noi te trimitem, îl vom asculta".

Şi s-a rugat Sfântul Ieremia şi, postind zece zile, a primit de la Dumnezeu înştiinţare de voia Lui cea sfântă şi a chemat pe Ioanan şi pe cei ce erau cu dânsul şi pe tot poporul de la mic până la mare şi le-a zis lor: ***"Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel, la care voi m-aţi trimis pe mine: Dacă veţi şedea în pământul acesta, vă voi zidi pe voi şi nu vă voi risipi, ci vă voi sădi pe voi, şi nu vă voi smulge, că am încetat cu răutăţile acelea, pe care le-am făcut vouă. Să nu vă temeţi de faţa împăratului Babilonului, că Eu cu voi sunt, ca să vă izbăvesc şi***

să vă mântuiesc din mâinile lui; Eu vă voi milui şi vă voi întoarce la pământul vostru. Iar de veţi zice: nu vom şedea în pământul acesta, ci în pământul Egiptului vom merge, ca să nu vedem petrecându-se aici război şi glasul trâmbiţei să nu-l auzim, de pâine să nu flămânzim, ci acolo să ne veselim. Pentru aceea ascultaţi cuvântul Domnului, voi, iudeii cei rămaşi. Aşa zice Domnul Atotţiitorul, Dumnezeul lui Israel: Dacă voi vă veţi întoarce faţa voastră spre Egipt şi veţi merge acolo să petreceţi, sabia, de care voi vă temeţi, vă va găsi pe voi acolo; foametea de care voi vă feriţi, vă va ajunge pe voi în Egipt şi acolo veţi muri de foame şi de sabie, şi nici unul nu va scăpa de răutăţile acelea, pe care le voi aduce asupra voastră. Că precum a picat mânia Mea asupra celor ce vieţuiau în Ierusalim, aşa va pica mânia Mea asupra voastră, de veţi merge în Egipt şi nu veţi mai vedea încă locul acesta. Aceasta le-au grăit Domnul asupra voastră, celor ce aţi rămas din iudei. Să nu mergeţi în Egipt, ca să nu vă stingeţi acolo de sabie, de foamete şi de omor".

După ce a încetat Ieremia a grăi către popor toate cuvintele Domnului, Azaria, fiul lui Maaseia, Ioanan, fiul lui Karia şi toţi bărbaţii cei defăimători, au zis către Ieremia: "Minţi, că nu te-a trimis pe tine la noi, Domnul Dumnezeul nostru, ca să ne grăieşti să nu mergem în Egipt, şi să petrecem acolo; ci Baruh, fiul lui Nirie, te îndeamnă pe tine asupra noastră, ca să ne dai pe noi în mâinile haldeilor, să ne pedepsească şi să ne ducă în Babilon".

Poporul n-a ascultat glasul Domnului cel grăit prin Ieremia şi, luându-şi femeile şi copiii, l-au luat şi pe proorocul Ieremia fără voia sa. Asemenea au luat împreună cu dânsul şi pe proorocul Baruh şi s-au dus în Egipt, unde s-au sălăşluit lângă o cetate ce se numea Tafnas. Acea cetate ţinea de împărăţia Egiptului, în care altă dată Sfântul Moise făcea minuni înaintea lui Faraon.

Acolo a petrecut Sfântul Ieremia proorocul patru ani, bucurându-se de mare cinste între egipteni pentru sfinţenia sa şi pentru facerile lui de bine ce le arăta; pentru că pe aspidele care îi pierdeau pe dânşii şi pe nişte fiare din apă, care se numeau crocodili, le-a omorât cu rugăciunea la locul sălaşului lui Faraon, unde şi-a dat obştescul sfârşit şi unde a şi fost îngropat. Sfârşitul lui a fost mucenicesc. Căci, după ce a proorocit că împăratul Babi-lonului are să vină asupra Egiptului şi pe tot pământul să-l prade, ca să piardă şi pe iudeii care se aşezaseră acolo; atunci poporul evreiesc, mâniindu-se pe Sfântul Ieremia, l-au omorât cu pietre.

În acelaşi an, după sfârşitul lui, a venit împăratul Babilonului cu multă putere asupra Egiptului şi a ucis pe împărat; iar tot neamul iudeilor care venise în Egipt a

pierit, după cum proorocise Sfântul Ieremia. ***Însă cinstitele lui moaşte, după mulţi ani, au fost aduse cu mare cinste de către Alexandru, împăratul Macedoniei, în cetatea Alexandriei, zidită întru numele său. Şi le-a pus la un loc ce se numea Tetrafel, care era cinstit foarte mult de alexandrini, pentru moaştele lui cele proorocești.***

Sfântul Ieremia a mai proorocit şi despre patimile Domnului şi Mântuitorului nostru Hristos, zicând astfel: Veniţi şi să băgăm lemn în pâinea lui şi să-l pierdem pe el din pământul celor vii şi numele lui să nu se mai pomenească. Iar când vieţuia în Egipt, a proorocit despre sfărâmarea idolilor şi despre venirea în Egipt a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul cel mai înainte de veci, zicând către popii egipteni: "Se cade ca toţi idolii să cadă şi tot ce este făcut de mâini să se sfărâme, întru acea vreme, când va veni aici o maică Fecioară cu un Prunc născut în peşteră şi pus în iesle".

De la acea proorocie a lui Ieremia, a rămas în obiceiul egiptenilor de a închipui o fecioară, odihnindu-se în pat; iar aproape de dânsa, un prunc înfăşat în scutece şi culcat în iesle şi ei se închinau acelui chip.

Împăratul Ptolomeu, întrebând odată pe popii egipteni, pentru ce fac aceasta, ei au răspuns: "Această taină este a celor mai de demult părinţi ai noştri, pe care a vestit-o înainte un sfânt prooroc, şi acum aşteptăm sfârşitul acestei proorocii şi împlinirea tainei".

După ce au trecut mulţi ani de la sfârşitul proorocului Ieremia, Iuda macabeul l-a văzut împreună cu arhiereul Onia, arătându-i-se lui în vedenie, despre care se scrie aşa: "S-a arătat lui Macabeu o vedenie într-acest fel: "Onia, fiind arhiereu, bărbat bun şi îmbunătăţit, cucernic la vedere, blând la obicei şi la vorbă bine încuviinţat, deprinzându-se din copilărie spre toată bunătatea; îşi ridică mâinile şi se rugă pentru poporul iudeilor. După aceea, i s-a arătat alt bărbat, cu căruntеţe şi cu o slavă minunată şi înconjurat cu cinste şi cu mare cuviinţă". Şi, răspunzând Onia, a zis: "Acesta este Ieremia, proorocul lui Dumnezeu şi iubitorul de fraţi, care mult se roagă pentru popor şi pentru sfânta cetate. Şi, întinzându-şi Ieremia mâna dreaptă, a dat lui Iuda macabeul o sabie de aur, grăindu-i acestea: primeşte această sfântă sabie ca dar de la Dumnezeu, cu care vei sfărâma pe vrăjmaşi".

Din această vedenie, se vede destul de lămurit, cum că sfinţii plăcuţi lui Dumnezeu, după sfârşitul lor, se roagă lui Dumnezeu pentru noi şi ne ajută nouă, precum a ajutat Sfântul Ieremia lui Iuda macabeul asupra potrivnicilor, ale cărui sfinte

rugăciuni să ne ajute şi nouă, asupra văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi, cu darul şi cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine slava, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului prooroc Ieremia)